

Тут і тепер

Серед головних ворогів справжнього християнського життя св.Хосемарія називав нездійсненні мрії: ох, якби я був не такий, як я є, – тоді я б ТАК служив Богу!!!

06.10.2010

Серед головних ворогів справжнього християнського життя св.Хосемарія називав нездійсненні мрії. Він навіть винайшов термін "містика якщо-буття": ох, якби я не була заміжня, якби в мене не було цієї тещі, якби

мені свого часу дали обрати іншу професію, якби я був не такий, як я є, – тоді я б ТАК служив Богу!!! "Ні, – рішуче відповідає о.Хосемарія. – Або ми будемо шукати Бога тут і тепер, або не зустрінемо Його ніколи".

Коли я був маленьким, то на питання дорослих, ким я мрію стати, відповідав: "Воїном". Коли підріс, то вже смаки змінилися й хотілося бути космонавтом. Пізніше – актором. А нині я є тим, ким є.

Вранці, як справжній воїн, зціпивши зуби, із думкою: будь мужній! – я вирушаю на роботу. Підходячи до місця дислокації – міняю образ, і протягом восьми годин тільки й встигаю, що міняти акторські маски. Ну, бо, розумієте, з начальством потрібно бути "покірним" і слизьким, стриманим та розумним у міру, а з

колегами – компетентним
цезарем або ж зубастою акулою.
Під кінець же робочого дня я
перетворююсь на "космонавта",
так мені вже все плутається в
голові й пливе перед очима від
різноманітності акторського
репертуару... На "космодром",
тобто додому вповзаю, як
піхотинець після гарячого бою в
погорілому театрі. І тому мої
домашні отримують не чоловіка,
не татуса, а шматок бездушної, ні
до чого не придатної тілесної
маси.

Зрештою, так не могло довго
тривати, і одного дня дружина
заявила, що не хоче мати справу з
плазуном, створеним Богом на
четвертий день творіння, а прагне
мати чоловіка на образ і подобу
Бога, що панує над собою, людину
творчу і люблячого батька. А крім
того, щоб я заробляв достатньо
грошей і не тицяв коханій сотку зі

словами "будь мужньою, Єво".
Вимог було досить. Після такої
розмови я відчув весь смак
адамового стану після
гріхопадіння. І дізнався, ким я є в
очах коханої: плазуном. То як же
дістатися Неба і стати як Бог?

Ніч була безсонна. Під ранок у
моїй свідомості з'явилося світло.
День перший. Скинувши усі маски
і випроставши плечі, я йшов
знайомою стежкою на роботу, як
воїн, але не той, що хоче
захистити себе від зовнішнього
ворога-світу, а як той, що йде
битися за правдиве життя.
Зайшовши до начальника, не
натяг маску "покірного плазуна",
який боїться не догодити левові. Я
– людина, рівна іншим, і можу
дивитися спокійно й уважно в очі
ближнього і побачити в ньому
брата. А колеги перестали
скидатися на акул, бо не було в
мені страху мати вигляд

некомпетентного. Повертаючись, я нарешті побачив те, що творив Бог для мене: небо, землю, зелену траву, яку зросив дощ; почув сміх і побачив сльози в очах незнайомої жінки. Я побачив життя, яке огортало мене, за яке варто боротись, у якому варто трудитись до болю. Додому я не спускався з "космосу", бо туди літають ті, що бояться ходити по землі, жити і любити земних, простих, як хліб, і вічних, як Бог. Зайшовши в дім, я нарешті побачив дружину, втомлену не менш від мене, але її втома вказала мені на те, що я не один. Втомлена людина, якщо любить, то бачить і чекає на коханого. Втомлена жінка обіймає втомленого чоловіка, і вони обоє знають, навіщо ця втома, навіщо ці жертви і страждання.

Небо починається від усвідомлення втоми після довгих днів творіння життя навколо себе.

І в такі хвилини я себе відчуваю
як Бог, що теж обіймає Ту, яку Він
мені дав.

Іван ДОСТОЙНИК,
"Католицький Вісник", № 18
(495), 2010.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/tut-i-
teper/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/tut-i-teper/) (16.08.2025)